Ч. 54 Середа 10 (22) марта 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засіданю сойму мотивував насамперед пос. Абрагамович своє внесенє в справі розділу контингенту горівки. Внесенє его передано комісиї податковій. По сїм відповідав правительственний комісар ґр. Лось на інтерпеляцию пос. Розвадовского в справі шкід роблених сплавлюванем дерева на ріці Сьвічи. Правительственний комісар сказав: 1) Міністерство рільництва надало в 1882 р. зарядови дібр і лісів державних в Мизуни виключну концесию на 30 літ до сплавлюваня дерева вязаного і невязаного на ріці Мизуниці і еї притоках від границї Сенечів-Мизунь аж до устя Мизунки до Сьвічи. — 2) Таку саму концесию надало Леопольдови Попперови властителеви більшої посїлости у Велдїжи: а) на ріці Мизуниці від жерела аж до границї громад Сенечів-Мизунь; б) на ріці Сьвічи і притоках від жерела аж до того місця, де сполучає ся з Мизункою.

До виконуваня сплаву були поставлені услівя, межи иншими що воду клявзову можна лиш тогди спускати, коли знаки в Мизуни і Велдїжи показують стан води 0·7 метра і що товариства обовязані на всїх бродах і переходах через воду поставити відповідні знаки. Скарб державний відступив відтак своє право сплавове Леопольдови Попперови, і той від ряду лїт та ще й нинї виконує то право.

Від самого початку виконуваня сплавлюваня були случаї ушкодженя берегів і ґрунтів побережних а то так під Вигодою як і понизше аж до Човган і Дідушиць аж до Соколова. В таких случаях власти робили доходженя і доводили або до якоїсь згоди або до відшкодованя. Але вже тогди фахові люди, що брали участь в доходженях, казали, що не так виконуванє сплавлюваня як радше (бодай в дуже значній мірі) була велика вода внаслїдок злив в горах причиною шкід. Голоснїйші жалї почали ся підносити в 1895 р. з громад Соколів, Гузіїв, Савчин, Побереже і др. а то в двох напрямах, що вода пущена з клявз урива̂е береги і робить шкоди на сусїдних ґрунтах та що загрожує житю, коли спущена вода захопить людий або товар. Долиньске староство робило в 1896 р. доходженя, а знатоки сказали, що вода клявзова не може робити шкоди по за сплавним простором, т. є. в долішній части ріки Сьвічи понизше решітки у Велдїжи, отже на просторі від Велдїжа до Соколова. За то предложили знатоки ряд заряджень при виконуваню сплавлюваня, щоби забезпечити житє і майно побережних жителів.

Коли в ночи з 12 на 13 серпня 1898 Сьвіча нагло прибула і вирвала решітку під Велдїжем та забрала кльоци і наробила шкоди в Пациковї, Велдїжи і Максимівцї, староство в Долинї перевело зараз доходженя а предприємець виплатив відшкодованє. З кінцем 1898 р. внесли знов властитель маєтностий в Човганах і кільканайцять громад жалобу просто до ц. к. Намістництва з причини шкід, зроблених мов би то сплавлюванем а петенти просять о заряджене зломy евентуально, о застановлене сплавлюваня дерева на Сьвічи. Отже розходить ся насамперед о вислїдженє о скілько зроблену шкоду треба приписати силам елементарним і в тій цїли буде евентуально вислана окрема комісия а на основі услoвий концесиї будуть видані в найкоротшім часї заряджения, щоби остерігаючі знаки були установлені у всїх місцевостях, де того потреба та щоби они правильно фунґували.

По кількох ще иньших, менше важних відповідях на інтерпеляциї, приступлено до наради над проектом закона о школах реальних. Перед тим ще маршалок краєвий присьвятив теплу згадку помершому послови Хшановскому. Над проектом закона о школах реальних завела ся була широка дискусия і остаточно ухвалено той закон в специяльній дебатї. Закон сей задержує подїл школи реальної на низшу і висшу, та постановляє у висшій три однорічні курси, а законодавство краєве застерігає собі установлене ще четвертого курсу, скоро покаже ся потреба того.

Справа зміни статуту краєвого і ординациї виборчої відпала, бо показав ся брак потрібного числа послів. Сойм приняв відтак до відомости справозданя комісиї господарства краєвого о низших школах рільничих, залагодив кілька справ зелїзничих грошевої натури; визначив половину коштів 4000 зр. на будову дому адміністрацийного при шпитали в Жовкви, а другу половину має дати місто, а позичка затягнена на ту цїль має амортизувати ся підвисшенем такси лїченя в згаданім шпитали; завізвав правительство, щоби завело пятий курс гірничо-гутничий при львівскій технїцї і установив для школи гірничої в Бориславі етат осіб і платнї. Наконець по залагодженю ще кількох поменших справ маршалок закрыв засїданє назначаючи слїдуюче на нинї.

---

18)

В ДЖУНҐЛЯХ.

(З анґлійского — Ред'ярда Кіплїнґа).

(Дальше).

— Де Наґаїна? Я тебе вже другий раз питаю ся — сказав Ріккі.

— На купі гною коло тїла свого чоловіка. Великий єсть король Ріккі-Тіккі з своїми зубами, котрим нїчо не опре ся.

— Щез би ти з своїм королем і его зубами. Може би ти менї сказав, де Наґаїна поскладала свої яйця.

— В теплій скрини від мельонів під самим муром — он там — де сонце сьвітить від рана до самого вечера — під тим великим листєм — там сховала она яйця три недїлї тому назад.

— Чомуж ти менї того давнїйше вже не сказав? Отже кажеш, що там на кінци недалеко муру?

— Чуєш Ріккі-Тіккі.... ти чей не схочеш добирати ся до еї яєць?

— Таже з тих яєць вилїзуть молоденькі кобри, молоденькі кобри зїдять тебе і твої дїти таки живцем. Чуєш Дерзі коли у тебе розуму хоч за ніготь, то ти полетиш до купи гною і будеш удавати, що у тебе зломане крило, та звабиш Наґаїну сюди до корча.

Дерзі мав більше серця як розуму і єму могла завсїгди лиш одна гадка помістити ся в его голові. А що він знав, що Наґаїнині дїти виводять ся з яєць як і его власні, то єму здавало ся то несправедливим, щоби їх убивати. Але его жінка була розумна птиця і она не робила великої ріжницї межи кобрами а кобрів яйцями. Злетїла длятого з гнїзда і лишила в нїм Дерзі, щоби він вигрівав молоді та кінчив свою похвальну пісню о смерти Наґа. Дерзі був під деяким взглядом досить подібним до чоловіка.

Тимчасом его самиця полетїла до купи гною і стала страшно пищати: Ох, нещастє моє, крильце менї зломив! Той недобрий хлопець з хати кинув на мене каменем! — А відтак як би з розпуки стала бігати Наґаїнї по при сам ніс.

Наґаїна підняла голову і зашипіла: Ага! То ти нужденнице? То ти остерегла Ріккі-Тіккі'го, коли я хотїла его убити. Дійстно ти собі зле місце вишукала на своє падьканє. — І она посунула ся по гною і сьмітю наперед.

— Ох, той недобрий хлопець кинув на мене каменем!

— Ну, то я тобі щось скажу, але щобись мене не зрадила: я хочу як найскорше з тим хлопцем обрахувати ся. То нехай буде для тебе потїхою, коли дістанеш ся до мого жолудка. Нинї рано викинули тїло мого чоловіка на сьміте, але заким змеркне ся, буде той хлопець так само спокійно лежати на постели, як мій чоловік на сьмітю. То для тебе потїха, може не правда?.... Та чого втїкаєш?.... Прецї я тебе зовсїм певно зловлю.... Подиви ся дурнувата, подиви ся на мене!

Самичка Дерзі'го знала щось лїпшого зробити, як послухати сего завізваня, бо птиця, котра подивить ся гадинї в очи, таки задеревіє від страху, та не може вже рушити ся з місця. Хитра птичка лїтала з місця на місце та пищала жалібно, але нїколи не підлїтала високо із землї.

Ріккі-Тіккі чув, як они по висипаній рінню стежцї віддаляли ся від стайнї і він побіг чим скорше до теплої скринї від мельонів. Тут знайшов він на однім місци, що було саме проти сонця, в хитро дібраній криївцї двайцять пять яєць величини малого курячого яйця, але замість шкаралупки була на них лиш білава скірочка.

— Я анї на хвильку не прийшов за скоро — сказав він сам до себе, бо крізь прозорі скірочки побачив звинені змиї, а его мати вбила єму то добре в голову, що молоді кобри можуть від першої хвилї убити Мунґа або хоч би й чоловіка. Отже він повідкушував чим скорше кінчики яєць і позадушував молоді кобри, а відтак ще й перешукав всюди, чи де не лишив якого яйця — а коли він так всї перевертав та обертав, знайшов ще одно цїле, котрого був не добачив. Усьміхнув ся злобно і вже хотїв ще й то послїдне роздушити, коли учув, як самичка Дерзі'го зачала кликати:

Новинки.

Львів дня 21-го марта 1899.

— **Імєнованя.** П. Президент Міністрів іменував інжинєра зелізниць державних Стан. Здобницкого старшим інжинєром для служби державної в Галичинї. — Президия ц. к. краєвої Дирекциї скарбу іменувала податкового контрольора Володисл. Недзвецкого поборцем, а официяла Петра Заґурского контрольором податковим.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс ад'юнктів будівництва Ад. Моздиневича зі Стрия до Тарнобжеґа і Кар. Герстінґера з Бережан до Стрия.

— **„Станиславівский Боян"** устроє в понедїлок дня 27-го марта с. р. в сали театральній ім. Монюшка в Станиславові на дохід віднови катедральної церкви вокально-музикальний вечер під покровительством Впреосв. Митрополита номіната галицкого і епископа станиславівского Юліяна Сас Куіловского з слїдуючою програмою: I. 1) І. Гайдн: „Вижду Тя на Крестї" мішаний хор Бояна; — 2) А. Рубінштайн „Тарантелля" Ор. 6 фортепян; — 3) Н. Лисенко: „Хилили ся густі лози" мужеский хор з акомп. фортепяну; — 4) Ю. Федькович: „Сонні мари" декламация з ілюстрациєю квінтету смичкового укладу Д. Січиньского і Р. Зарицкого; — 5) В. Матюк: „Вязанка пісень весїльних із скарбниць народних пісень" мішаний хор з акомп. фортепяну; — 6) Г. В. Ернст: „Елеґія" Ор. 10, сольо-скрипка з акомп. фортепяну. — II. 7) Н. Лисенко: „Ой пущу я коничєнка" мужеский хор з акомп. фортепяну; — 8) В. Матюк: „Вийди ах вийди мила голубко" сольо-дует на сопран і тенор з акомп. фортепяну; — 9) Й. Воробкевич: „Синї очи" сольо-квартет мужеский; — 10) Н. Вахнянин: „Ой ішли наші славні Запорожцї" мішаний хор: — 11) а) Фр. Шуберт: „Moment musical" Ор. 94 квартет, б) В. Моцарт: Квінтет смичковий, Ор. 108; — 12) І. Кумановский: „Помалу чумаче грай" мішаний хор. Всї точки програми виконають хори і кружок музичний „Станиславівского Бояна". — Початок точно о годинї 8-ій вечером. — Цїни місць: Льожа І. і Х. по 5 зр., прочі по 4 зр. Фотель партеровий або бальконовий 1 зр. 50 кр. Крісло перворядне 1 зр. 10 кр., другорядне 1 зр., третьорядне 80 кр. Партер 40 кр. Ґалерия 20 кр. — Білетів можна вчаснїйше дістати в торговли п. Т. Стахевича, а в день вечера від год. 6 в касї театр. Ласкаві наддатки просимо надсилати під адресою: п. Ром. Зарицкого, голови станиславівского Бояна. — За видїл: *Р. Зарицкий. Т. Цурковска. А. Тимяків. Ю. Гаврилівна.*

— **З Золочівщини пишуть:** Дня 12-го с. м відбули ся в селї Підлипцях в читальни вечерницї в память XXXVIII. роковин смерти Тараса Шевченка при сїльскій музицї і хоральних співах та декламациях відповідних. Відбуло ся також аматорске представленє: власними силами відограно штуку „Бідна на сьвітї пещена дитина". Управою сего представленя займив ся, не жалуючи труду і працї, голова читальнї о. Т. Леонтович із своєю дочкою п. Єлисавегою. Штуку відограли сїльскі актори з правдивим артизмом. Саля була переповнена народом, як місцевим так і з доохрестних сїл. Між гостями не хибло і інтеліґенциї, між иншими загостили і чотири дідичі. То вже четверта штука виставлена в Підлипцях, а за сим приміром пійшли инші села, як Ольшаниця, Колтів, Риків, Чижів і другі.

— **Пожар готелю.** Страшний пожар знищив один з найбільших готелїв Нового Йорку „Віндсор". О тім пожари доносять: Огонь вибух на другім поверсї (будинок був семиповерховий) як раз в хвили, коли у всїх вікнах було повно людий, що приглядали ся переходячій попеpед готель процесиї. Кілька хвиль по вибуху огня стояв цїлий будинок в полуминї. Перед готелем в однїй хвили зібрала ся товпа людий, так, що полїция лиш з трудом могла зробити місце для пожарної сторожи. Коли сторожа наспіла і приставила першу драбину до муру, вискочила одна женщина з першого поверха; піднесено єї зімлїлу і страшне покалїчену. За єї приміром почали вискакувати женщини з инших поверхів, деякі з пятого і шестого. Всї погибли на місци. Один мужчина при помочи линви вратував себе і цїлу свою родину. В полуминї погибло звиж 30 осіб. Кількадесять есть ранених і попарених. Між уратованими є брат президента Сполучених Держав, его жінка і дїти. В зелізній касї готелю були також гроші Мек Кінлїя. Шкода зроблена огнем виносить звиж мілїон долярів (півтретя мілїона зр.)

— **Слонь убийником.** Сумна пригода лучила ся в менажериї Ґрайля, що гостить тепер в Харкові. Слуга тої менажериї, Останїн, опрятував слоня і зачав его дразнити. Звір був довго терпеливий, але коли влізливець не перестав ему докучати, слонь розлютив ся і ударив Останїна так сильно трубою в голову, що Останїн упав трупом з розбитим на дрібні куснички черепом. Дивна річ, що слонь немов налякав ся свого вчинку, бо втиснув ся в сам кут клїтки і зачав жалїбно ричати.

— **Померли:** о. Петро Зухаєвич, парох в Жеребках, деканата скалатского, дня 16 с. м. по тяжкій недузї на тиф пятнистий в 73-ім роцї житя, а в 48 ім сьвященьства; — Теофіль Заборский, слухач прав, по довгій а тяжкій груднїй недузї, в 25-тім роцї житя, дня 19 с. м.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і вихованє.

Добрі ради.

Кілько висївати насїня. Як не можна зовсїм докладно означити часу, коли сїяти, так само не можна зовсїм докладно сказати, кілько насїня треба висївати на якесь поле, бо то зависить від богато всїляких обставин. Скількість насїня зависить насамперед від величини зерна, від его доброти, і від того, чи насїнє старе або молоде. Дальше зависить скількість насїня від того, яка на дворі погода (в часах посухи треба більше насїня) і яке поле, чи більше або менше урожайне, чисте і добре оброблене. Коли раньше сїє ся, то треба менше насїня, але з деяких родів ярого жита н. пр. треба більше висївати, бо они менше розрастають ся як озиме. Також і на ту обставину треба уважати, чи якесь збіже годить ся на якусь рілю, чи нї (коли не годить ся, то треба більше насїня), і на час висїву (чим ранший засїв, тим менше насїня, бо ростини мають тогди більше часу розрастати ся). Також і спосіб сїяня має вплив на скількість насїня (рукою висїває ся більше, як машиною) та й не кождий сївальник висїє рукою одна-

---

Ріккі-Тіккі — Наґаїна іде за мною в сторону як до хати, а коли побачила, що я єї згулила, полїзла до веранди.... борзенько.... они всї там сидять.... а она хоче того великого чоловіка і всїх разом убити!

Ріккі-Тіккі взяв послїдне яйце в писок і полетів як би на крилах до веранди. Там сидів Гаррі і его родителї, та снїдали — але Ріккі-Тіккі видів добре, що они нїчого, нїчогісенько не їли, лиш сидїли тихенько як марморові фіґури з білими лицями. Наґаїна звинула ся була саме коло Гаррі'вого крісла — так близенько, що могла дуже легко укусити его в голу ногу; она горішною частию тїла нїби танцювала і шипіла довгу предовгу піснїю мести.

— Ти син того великого чоловіка, що убив мого Наґа — зашипіла она. — Сидиж тихенько. Менї ще поки що не хоче ся тебе убивати. Зажди ще кілька хвиль. Сидїть же тихо всї троє, тихенько. Скоро котре рушить ся, то зараз на вас кину ся, а хоч би ви й не рушили ся, то все-таки ви пропали. Послухайте мене, бо отсе моя піснїя мести. Ах ви дурнї люди, що убили мого Наґа!

Гаррі встромив очи в свого батька, а той не міг нїчого зробити, лиш заперши дух в собі шепнув до него: Тихенько, Гаррі, мій синоньку. Анї не руш ся. Сиди зовсїм тихенько, любчику.

Аж нараз серед тої страшної тишини роздав ся голос Ріккі-Тіккі'го: Подиви ся поза себе, Наґаїно! Я тут — борони свого житя!

— Все в своїм часї! — відповіла она. — Прийде і на тебе черга. Ось глянь на своїх добрих приятелїв, Ріккі! Анї словом не відзивають ся а такі білі.... такі білі як Дерзині яйця.

— Але не такі як твої, Наґаїно. Бо твої яйця покервавлені — покервавлені — червоні онтам під муром в мельоновім інспектї.

Змия обернула ся і пізнала яйце, що лежало коло Ріккі-Тіккі'го. — Сссс! Ах... віддай менї его! — сказала она.

Ріккі-Тіккі взяв яйце межи ноги а его очи почервонїли ся ему від злости. А що даси менї за то? За змиїне яйце? За молоду кобру? Га? За кобру царицю? За послїдне з двайцяти пятьох молоденьких діточок? Тамті всї їдять вже мурашки в інспектї а так смачно заїдають, що аж пальцї собі облизують!

Наґаїна розвинула ся летом блискавки та ізза одного яйця забула на все. Тогди батько Гаррі'го вхопив хлопця чим скорше почерез стіл і притягнув до себе, щоби не був близько кобри, а чарки з кавою та вся инша посудина лиш забренїла та посипала зі стола на землю.

— А що? Перехитрив тебе! Згулив! Згулив! ти дурна, дурна, дурна! — викрикував Ріккі-Тіккі з радости. — Хлопець уратований. — Аби жесь знала, що то я — я — зловив вчера Наґа за чуб та поломив ему кости! То я, Ріккі-Тіккі-Тік! — А відтак став він як то розпущене ягнятко скакати всіма чотирома ногами нараз простїсенько в гору. — Отто я ему збитка зробив! Він хотів скинути мене з себе, але я зловив его добре зубами! Він був вже давно неживий, заким великий чоловік розрізав его на два кусні. То я, я сам один, я Ріккі-Тіккі! Ходи сюди, Наґаїно! Попробуй і ти тих зубів, що роздерли твого чоловіка! Ходи сюди і потїш ся: Не довго будеш засумованою вдовицею!

Наґаїна побачила, що утратила догідну хвилю, щоби Гаррі'го убити, а яйце все ще лежало межи лабами Ріккі-Тіккі'го. — Віддай менї яйце! Віддай менї моє послїдне яйце, а я прирікаю тобі, що піду звідси і нїколи не верну ся.

А вже-ж, що підеш звідси на сьміте до свого чоловіка, а мурашки та хрущі постарають ся о то, щоби ти вже звідтам не вернула. Руш же ся, ти бідна вдовице! Лагодь ся до борби! Великий чоловік пішов по свою громовицю! Ставай до битви заким буде за пізно.

Ріккі-Тіккі танцював доокола Наґаїни як біснуватий; він держав ся все здалека, так, щоби она не могла кинути ся на него, а его очи сьвітили ся як два розжарені вуглики. Наґаїна схопила ся і кинула ся. Ріккі-Тіккі скочив простїсенько в гору а рівночасно і взад. Змия кидала ся раз по раз на него і за кождий раз спадала єї голова в глухим лоскотом на землю. Наконець попробував Ріккі-Тіккі зайти свою ворогиню з заду, а Наґаїна вила ся і крутила ся, щоби не спустити его з очий.

Підчас коли з пороху збив ся туман, підсунула ся Наґаїна поволеньки до яйця, що все ще лежало на верандї, а на котре Ріккі-Тіккі в завзятім бою зовсїм був забув. Ріккі-Тіккі якраз придумував нову хитрість і віддихав глубоко, коли змия вхопила яйце в писок та посунула ся як стріла по стежцї. Коли розходить ся о житє або смерть, то кобра втїкаючи бе ся як батіг на хребтї коня. Ріккі біг за нею; він знав, що мусить єї тепер зловити, а нї, то его труди і клопоти розпічнуть ся на ново. Змия сунула ся простїсенько у високу траву коло тернини, а там Дерзі все ще висьпівував на цїле горло свою похвальну піснїю. Але его жінка була далеко розумнїйша. Скоро побачила Наґаїну, злетїла зараз з гнїзда і залопотїла крильми Наґаїнї перед самим носом. Коли би ще й Дерзі був їм помагав, то були би може змию завернули в иншу сторону, а так Наґаїна лиш на хвильку спинила ся, а відтак пустилась дальше втїкати. Але з сеї хвилї скористав Ріккі-Тіккі — і коли она забігла до нори щура, де она собі з Наґом зробила була домівку, вхопив вже єї був Ріккі-Тіккі з цїлої сили за хвість своїми білими зубами. Та й не пустив єї, лиш сунув ся за нею почерез каміне і корінє до темного отвору.

Мунґи звичайно не лїзуть за коброю до нори, але Ріккі не зважав на нїяку небезпеч-

кову скількість насіня. — Ростини, котрі насіває ся на другі для їх покритя і охорони, як н. пр. ячмінь і овес, під котрі сіє ся конюшину або траву, треба рідше сіяти. Також чим некористнійший клімат, тим більше треба насіня, а чим більше які ростини розрастають ся, тим менше треба насіня. Коли лен і коноплі сіє ся на насіне, то звичайно висіває ся менше, щоби ростини росли рідше і більше розрастали ся; коли же тоті ростини сіє ся на прядиво, то треба більше висівати, щоби ті ростини росли густійше а через то била були тонші, та волокно на них делікатнійше. А всеж-таки довгі досьвіди показали, що при впрочім більше менше однакових обставинах можна досить докладно визначити скількість зерна, котре треба висіяти, а учені господарі уложили навіть табелї, з котрих зараз видко, кілько якого зерна треба господареви на обсіяне н. пр. одного гектара, що значить на давну міру морґ і три чверти. Після тих табель, сіє ся н. пр. на гектар: озимої пшениці 2 до 3 гектолітри, (на вагу: 156 до 234 кільо); ярої пшениці 2·2 до 3 гектолітри (167—228 кільо); озимого жита 1·8—4 гектолітри (130—292 кільо); ярого жита 2·1—2·9 гектолітрів (135—186 кільо) і т. д.

— Весняні приморозки роблять звичайно богато шкоди і нераз пропадає вся надія господаря. Найнебезпечнійші бувають ясні місячні ночи, бо тогди при незакритім небі виходить найбільше тепла в простор сьвітовий а за мало огріта земля остуджує ся так, що настає значна ріжниця межи нічною а денною теплотою. Найнебезпечнійші бувають приморозки тоді, коли ще з полудневого заходу віє вогкий вітер, бо тогди, коли ростини зачинають розмерзати ся, вода входить в них і они ніби душать ся. Найгірше шкодить приморозок досьвіта, скоро лиш сонце зійде і ростини виглядають тогди як зварені аж почорніють. В городі можна тому в той спосіб зарадити, що до всхід сонця скропить ся добре городовину, а дерева в саді можна від приморозків лиш в той спосіб забезпечити, що в саді з одного боку накладає ся в однім або в кількох місцях ватру з похня, листя і т. п., щоби добре к рило ся. Дим вкриває дерева і хоронить їх від морозу. В той спосіб хоронять від приморозків в инших краях не лиш сади і винниці але й цілі поля; вздовж засіяного поля з одного боку накладають ватри, такі, щоби лиш курили ся а дим стелить ся по поли і хоронить засіви. В сторонах де суть великі сади і виноградники, завязують ся навіть товариства для того способу охорони від приморозків.

— Пора нищити миши в поли. З весною розпочинає ся не лиш всіляка робота в поли та городі але й борба зі всілякими шкідниками, з поміж котрих миши бодай чи не найгірші. Але до миший треба завчасу брати ся, рано з весни, коли ще нема богато иншої роботи в поли і поки ще миши не розмножили ся. Польні миши можна губити в той спосіб, що в тім місци, де сходить ся кілька мишачих нор, вертить ся в земли на 40 до 45 центим. ямки, в котрі падуть миши і там ловлять ся. Але в день треба обійти всі ямки і поубивати в них миши, бо в противнім случаю можуть они з них по якімсь часі видобути ся. Також можна нищити миши димом з сірки, але то треба робити рано з весни, коли земля ще зверха замерзла і тверда. В однім місци робить ся піч та розкладає ся огонь, на котрий відтак кладе ся по куснику сірки. Дим з сірки розходить ся тогди по всіх норах доокола печи, може на яких 15 метрів далеко а миши душать ся від него. Піч повинна бути з верха вкрита, щоби дим не виходив в гору; ще ліпше було би, коли би хто мав малий мішочок ковальский і піддував ним дим з такої печи в нори. Можна би також губити миши і т. зв. заразником Лефлера. Але чи сяким, чи таким способом має ся губити миши, треба бодай щоби всі найблизші сусїди, коли вже не ціла громада брали ся разом до такої роботи.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

В буковиньскім соймі поставлено внесене, щоби оснувати для Буковини Раду культури краевої, позаяк тамошне т. зв. краєве товариство господарске показало ся недбалим і нездібним до справ господарских.

Важне для пасічників. Хто з пасічників хоче, щоби его пчоли мали богато пожитку, той нехай сіє до коло пасіки ростину, звану фацелїя. Насіне тої ростини продає віденьска фірма городнича: Ands. Ad. Markls Söhne, Wien I. Am Hof Nr. 13, найменше 10 ґр. за 10 кр. без оплати почтової, на котру треба післати 5 кр. Треба в листі подати латиньску назву: Phacelia tanacetifolia. Ростину ту сіє ся просто в ґрунт від марта аж до цьвітня, а она цвите від червня аж до вересня.

Ніжна сикавка. Інжинїр Вільде в Люкенвальде в Німеччині придумав таку сикавку, котру може порушати лиш сама вага чоловіка. Сикавка та єсть так зроблена, що чоловік стає на ню обома ногами на стіпки і ловить ся єдною рукою за держак при сикавці, стоячи до гори, а другою рукою бере конець ужа. Чоловік стоїть тогди на сикавці в той спосіб що одною ногою стоїть на низшій, а другою на висшій стіпці. Коли піднесе ногу з низшої стіпки і перехилить ся на висшу, то вага его пре висшу стіпку в долину, а низша стіпка іде в гору. Чоловік переступає то з низшої, то знов на висшу стіпку і т.д. а сикавка зачинає робити, при чім чоловік лиш переступає з одної ноги на другу.

Львівский торг на худобу з 15 с. м.: За воли пересічно 400 до 500 кільоґр. живої ваги плачено по 25 до 29 кр. за кільо; корови від 350 до 500 кільо по 20 до 25 кр.

Ціна мяса в різници: задне по 40 до 48 кр.; передне по 32 до 48 кр. за кільо.

На віденьский торг з 20-ого с. м. пригнано 5629 штук, з тих 869 з Галичини, 98 з Буковини. Ціна упала о 1 зр. Волів з Галичини і Буковини продано 168 штук по 26 до 29 зр., 313 штук по 30 до 32 зр. а 158 штук по 33 до 35 зр. за сотнар живої ваги.

Торг збіжевий.

Львів дня 21-го марта: Пшениця 9·25 до 9·50 зр.; жито 7·— до 7·50; ячмінь броварний 6·50 до 7·50; ячмінь пашний 5·70 до 6·—; овес 6·50 до 6·75; ріпак 11·— до 11·25; горох 6.— до 6·50; вика 5·50 до 6·—; насіне льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·25 до 6·—; гречка 7.50 до 8.50; конюшина червона галицка 45·— до 58·—; шведска 50·— до 60·—; біла 30·— до 50·—; тимотка 17·— до 21·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·30 до 5·50; нова 5·30 до 5·50; хміль —·— до —·—.

ність. Агі! В норі зробило ся так темно як в ночи а Ріккі не міг знати коли і де нора стає ширша і Наґаіна зможе кинути ся на него. Мимо того він держав ся ще кріпко і витягнув всі чотири ноги, щоби добре заперти ся ними об вогку землю та не пустити Наґаіну дальше. Дерзі сидів при вході до нори і сторожив, а коли трава повисше неї перестала хитати ся, Дерзі засумував ся і сказав до своєї жінки: Вже его більше не побачимо, нашого хороброго Ріккі-Тіккі! Великий король і герой поліз собі по смерть в нору! Наґаіна певно єго там глубоко, глубоко під землею заїсть на смерть.

I він сів собі перед своїм гніздом та засьпівав своїм молоденьким тужну пісню, що плила єму просто з єго засумованого серця, а котрої він не потребував собі насамперед укладати. Саме коли він почав найтужнійше сьпівати, захитала ся трава і Ріккі-Тіккі вилїз на верх, поволи і ослаблений та цілий замащений землею. Ріккі-Тіккі жмурив очи, бо від ясного сьвітла боліли єго червоні очи а Дерзі замовк і зітхнув глубоко. Ріккі облизав собі вуса, обтряс ся і чихнув. — Оттак ми ніби вже упорали ся — сказав він. — Тота вдовиця не буде вже тобі жерти твої діти. — А червоні мурашки, що жили в траві, зачули то і почали зараз одна за другою лїзти в нору, щоби перекопати ся о праві того.

Ріккі-Тіккі поклав ся в траву і заснув таки на місци — спав і спав, аж сонце стало вже зовсім низько на небі. Але-ж бо він через цілий день і тяжко напрацював ся.

— О — ах! — вівнув він, коли наконець пробудив ся. — Тепер верну домів. Чуєш Дерзі, піди до котляря та скажи єму, що Наґаіна вже не жиє — нехай то розповість всім сусїдам.

Котляр то така птиця, що у неї такий голос, як би хтось молотом бив в якийсь мідяний котел. Єго длятого у всіх індийских городах та й у всіх джунґлях уважають за того сільского крикуна, що розкрикує всілякі новини. Коли Ріккі-Тіккі вертав стежкою домів, зачув вже поза собою добре звістний єму голос: Бум! Бум! Бум! — то був ще лиш перший знак, котрим котляр звертав увагу, а відтак понесло ся: Тень-тень цок! Наґ погиб! Тень тень — Наґаіна не жиє!... Тень-тень-цок!

Всі птиці засьпівали тогди з радости а навіть і жаби завели пісню на весь голос, бо Наґ і Наґаіна уважали маленькі жаби за найбільший присмак.

Коли Ріккі вернув домів, хотіли всі нараз обняти его за шию — батько, мати і малий хлопець — а мати таки розплакала ся над ним, а хлопець цілував его раз по раз в его замащений глиною носик, аж знову показала ся его рожева шкіра і він міг ним знов на всі боки крутити та нюхати. Ріккі дістав знамениту вечеру а відтак ляг таки з Гаррім спати.

Пізно вечером прийшли батько й мати сказати свому любчикови „добра ніч", а при тім не забули і на Ріккі-Тіккі'го.

— Він нам житє уратував — сказала мати. (Она все ще була блїда). — Подумай собі, що тото любенечке маленьке сотворіне уратувало нам всім житє!

Ріккі-Тіккі пробудив ся, бо він не спав твердо.

— Ох! — відозвав ся він. — То ви! А чого-ж ви такі переляканї? Кобри вже давно всі вигинули — в яйцях тепер повно мурашок — а хоч би ще й жили, то преці я ще тут — я, Ріккі-Тіккі-Тік-кх!...

Ріккі-Тіккі мимо всеї гордости не зробив ся зухвалим. Очистив город із змий і не пускав їх до него, бо знав знаменито свою роботу а навіть найбільші кобри дрожали перед ним, скоро лиш здалека зачули его боевий поклик: Ріккі-Тіккі-Тік-Тік-Ткх!

(Дальше буде).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 21 марта. Правительство займає ся справою язиковою і в міністерстві справ внутрішних працюють над дотичним проектом, але він ще не готов. Основою проекту має бути рівноуправнене обох язиків краєвих в Чехії.

Петербург 21 марта. Приїхала тут з Фінляндиї друга депутация зложена з 500 осіб всілякого звання і стану і привезла з собою петицию до царя підписану 600.000 підписами.

Кіль 21марта. При інсталяциї кн. Вальдемара в армії і маринарці виголосив цісар Вільгельм тоаст, в котрім сказав, що бажания его сягають аж поза море аж до нової Німеччини.

Ню-Йорк 21 марта. До бюра Райтера доносять з Гаванни, що там в ночи з 19 на 20 с. м. прийшло до великої бійки межи цивільними особами а полїцією. Ранено з обох сторін 50 осіб. Арештовано богато людий.

15 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 мілїметрів, ритованих на сталі, одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з реком. 15 кр.
Адміністрация „Пар. Часописи".

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

До Народної Часописи

і

Газети Львівскої

Всїлякі

ОГОЛОШЕНЯ

принимає виключно

АҐЕНЦИЯ

ДНЕВНИКІВ і ОГОЛОШЕНЬ

у Львові, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского пiд зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).